

Arrest

**nr. 207 753 van 16 augustus 2018
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Breestraat 28A / 6
3500 HASSELT

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 februari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 augustus 2017 dient de verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in functie van haar Belgische vader.

Op 30 januari 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die op 2 februari 2018 aan de verzoekster ter kennis werd gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.08.2017 werd ingediend:

Naam: K.

Voornaam: A.

Nationaliteit: Russische Federatie

Geboorteplaats: V.

Identificatienummer in het rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: 'de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1°, tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen. 'Artikel 40ter van dezelfde wet stelt ook dat bij een aanvraag gezinshereniging ' de familieleden bedoeld in het eerste lid 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1°beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1,3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormeld wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon legt betrokkene de volgende documenten voor:

- inschrijvingsbewijzen VDAB 2016; Bewijzen van sollicitaties en het zoeken naar werk in 2016 allen op naam van de referentiepersoon.*
- werkloosheidsattest op naam van de referentiepersoon van het ABVV Werkloosheidsdienst Aalst dd. 24.10.2016, met een overzicht van de werkloosheidsuitkeringen die hij ontving in de periode van januari 2016 tot en met september 2016.*
- Detail historiek op naam van de referentiepersoon waaruit een storting van 1246,44 euro van het ABVV Oost-Vlaanderen blijkt op zijn rekening op 02.10.2017 en een storting van 124,16 euro op 13.10.2017.*

Er dient vastgesteld te worden dat uit de voorgelegde bewijsstukken blijkt dat de actuele inkomsten van de referentiepersoon bestaan uit een werkloosheidsuitkering. Een dergelijke werkloosheidsuitkering kan, overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, slechts in aanmerking worden genomen voor zover wordt aangetoond dat de referentiepersoon actief werkt zoekt. Echter, er werd geen enkel actueel bewijs bij de huidige aanvraag voorgelegd waaruit moet blijken dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk, noch dat hij daarvan (om één of andere reden) zou zijn vrijgesteld. De voorgelegde bewijzen die betrokkene heeft voorgelegd waarmee zij wenst aan te tonen dat de referentiepersoon wel degelijk actief werkt zoekt, dateren allen van 2016 en zijn bijgevolg ruimschoots achterhaald. Derhalve kan de werkloosheidsuitkering niet in overweging worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene zelf legt stukken neer waaruit blijkt dat zij kinderbijslag ontvangt van FAMIFED. Betrokkene verliest echter uit het oog dat het overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingen de Belg die zich wenst te laten vervoegen is, die dient aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken. Louder ten overvloede kan bovendien opgemerkt worden dat ook de kinderbijslag in het hiervoor

geciteerde artikel opgenomen is al zijnde niet in aanmerking te nemen bij het beoordelen van de bestaansmiddelen.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in casu overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze volgens de voorwaarden overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinsherening.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, word de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Het recht op verblijf word geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekster heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), er tijdig van in kennis gesteld dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

2.2. Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat de verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De Raad wijst erop dat in de beschikking van 7 mei 2018 aan de beide partijen de volgende vraag werd gesteld: "(...) *Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging. (...)*"

De verzoekster heeft op deze vraag niet schriftelijk gereageerd. De verweerder heeft, in antwoord op deze vragen, op 31 mei 2018 een aantal stukken overgemaakt, met name een afschrift van het rijksregister en drie mailberichten van de diensten van de stad Aalst, waarvan twee gedateerd op 19 april 2018 en één van 2 mei 2018.

Uit de door de verweerder verstrekte gegevens blijkt dat de verzoekster op 19 april 2018 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende, dit opnieuw in functie van haar Belgische vader. Het blijkt tevens dat ter ondersteuning van deze nieuwe aanvraag verschillende sollicitatiebewijzen van verzoeksters vader werden overgemaakt aan de diensten van de verweerder. Ter terechtzitting worden deze gegevens door de advocaat van de verzoekster niet betwist.

De Raad merkt op dat de verzoekster, door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, uitdrukkelijk haar wil te kennen heeft gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De vernietiging van de op 30 januari 2018 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, dit is de thans bestreden beslissing, kan slechts tot gevolg hebben dat de verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoeksters aanvraag van 8 augustus 2017. De verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen. Overeenkomstig de artikelen 40 *juncto* 42, eerste lid, van de vreemdelingenwet en artikel 52, §4, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient de verweerder immers over de aanvraag van 19 april 2018 te beslissen binnen een vervaltermijn van zes maanden en zal bij gebrek aan een beslissing binnen deze termijn, de verzoekster in het bezit worden gesteld van de gevraagde verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Er dient *in casu* dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt, waardoor de eventuele nietigverklaring van de initiële weigeringsbeslissing de verzoekster geen bijkomend nut meer kan verschaffen en bijgevolg de verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (*cf.* in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang bij de eventuele nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing, stelt de advocaat van de verzoekster dat het belang is gelegen in de motieven van de thans bestreden beslissing, met name omdat de aanvraag ten onrechte werd geweigerd aangezien er wel stukken werden bijgevoegd met betrekking tot het zoeken naar werk.

Met dit vage betoog toont de advocaat van de verzoekster evenwel niet aan welk voordeel de verzoekster, gelet op de gewijzigde omstandigheden, momenteel nog kan halen uit een eventuele nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing. Dit voordeel moet meer zijn dan de genoegdoening, verbonden met het onwettig horen verklaren van de bestreden beslissing (RvS 24 juni 2014, nr. 227.847; RvS 19 juni 2014, nr. 227.761).

Er wordt derhalve niet aangetoond dat de verzoekster in de gegeven omstandigheden nog enig belang zou hebben bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing van 30 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Het beroep is dan ook onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE